

Statek Doubravice, Kde Žili Příbuzní Heleny Kovanicové

Tohle je obrázek domu rodiny Vohryzkových na statku v Doubravicích u Teplic, který patřil tatínkovým sourozencům a jejich rodinám - Vohryzkovým a Munkovým. Tatínek měl dva sourozence, Bedřišku a Josefa, kteří si také vzali sourozence, takže každý byl příbuzný s každým.

Naši doubravičtí příbuzní byli na tehdejší poměry dost bohatí, statek měl tehdy celkovou hodnotu milion korun. Naším příbuzným patřil nejen statek, ale i pole široko daleko, kde pěstovali pšenici, rýži, ječmen, řepu a další zemědělské plodiny. Měli tažné a jezdecké koně a spoustu zvířat. Součástí statku byla stodola, chlévy, vepřín, kovárna, mlékárna a taky ovocný sad, kterému se říkalo "švestkovna". Strýc Vohryzek choval prasata. Neměli jsme s tím vůbec problém, protože jsme byli plně asimilovaní Židé.

Vilém a Bedřiška Vohryzkovi bydleli přímo na statku, který byl celý ohraničený a uzavřený branami. V noci kolem chodíval ponocný s ovčáckým psem. Byla to fena, jmenovala se Asina a byla strašně zlá. Součástí statku byla stodola, chlévy, vepřín, kovárna, mlékárna a další objekty. Mimo statek stála jednopatrová vila, kde bydleli Josef a Marta Munkovi. Okolo jejich vily byla malinká zahrádka a za vilou byla celý den přivázaná Asina, protože směla běhat volně pouze v noci. Celá usedlost stála uprostřed polí úplně na samotě, blízko domu Munků vedla pouze jediná silnice směřující do Trnovan.

K příbuzným do Doubravic jsme jezdili často, hlavně na Vánoce a v létě. Teta Bedřiška byla báječná hospodyně. Výtečně vařila. Vždycky, když jsme tam byli o Vánocích, tetička napekla spoustu cukroví. Často nám v létě připravila mladou pečenou husu, ta mi obzvlášť chutnala. Teta vychodila mlékařskou školu ve Varnsdorfu nebo tam někde blízko hranic. Protože bývala teta Bedřiška celé dopoledne na nohou, odpoledne ráda zasedla do své oblíbené kožené klubovky a věnovala se ručním pracím, háčkovala takové proužky z krátkých sloupků, z nichž potom vytvářela různé

ornamenty a našívala je na tyl. Byla šikovná, ale bylo to možná také tím, že tehdy byly dívky k ručním pracím vedeny, vyšívaly se monogramy na výbavy a podobně.

Nalevo od domu Vohryzkových je na fotografii průchod mezi domy, který vedl do zahrady. Zahrada nebyla moc udržovaná, ale byl tam malý rybník, kde jsme si jako děti hrály. Později Vohryzkovi domy propojili a postavili tam další pokoj, kde bydlela jejich starší dcera Hana. Rodiče jí koupili nábytek a perský koberec.

Za 2. světové války postavila německá společnost Zeiss na poli v Doubravicích továrnu.